

Landelijk Overlegplatform Ondernemingsraden Veiligheidsregio's

Postadres: Zijlweg 200, 2015 CK HAARLEM

Aan de leden van de vaste commissie voor Veiligheid en Justitie

Geachte leden,

Ik dank uw commissie voor de gelegenheid die onze vereniging LOOV geboden wordt onze zienswijze te geven op het verschijnsel geweld tegen hulpverleners. Wij richten ons daarbij voornamelijk op de door u gestelde vragen nl:

1. Welke van de reeds bestaande maatregelen om geweld tegen hulpverleners aan te pakken functioneren naar mening van het veld wel en welke niet en waarom?
2. Zijn er verbeteringen mogelijk ten aanzien van de maatregelen die op dit moment niet goed of deels niets goed functioneren en zijn er maatregelen die afgeschaft kunnen worden?
3. Welke nieuwe maatregelen moeten naar de mening van het veld genomen worden om geweld tegen hulpverleners verder terug te dringen?

Ad 1. In zijn algemeenheid kunnen we stellen dat de aandacht die de afgelopen jaren aan het onderwerp is gegeven, vanuit "de Veilige Publieke Taak" positief is. Het feit dat men binnen V&J besloten heeft het bureau VPT op te heffen staat daarmee echter weer in schril contrast. Wij zijn van mening dat een dergelijk bureau belangrijk is, als expertisecentrum en als vraagbaak voor de sector.

Ad 2. Wat er dan niet functioneert /wat er beter kan, is het bedienen van het rechtsgevoel van de hulpverleners, die wel bereid zijn geweest tot aangifte. Anonimiteit vindt men nog altijd onvoldoende gewaarborgd. Ondanks alle tegenwerpingen vanuit justitie, is dit voor hulpverleners een groot zorgpunt, dat moet worden weggenomen.

Ook de traagheid, waarmee zaken in de justitiële keten worden afgehandeld is frustrerend voor hen die bereid zijn om aangifte te doen. Dat zit dan niet bij de politie die gaarne medewerking verleent. Het zit hem dan echt in het verder afhandelen door het OM. Het duurt niet zelden maanden tot jaren. De vraag is: zou iets als geweld tegen hulpverleners niet standaard afgedaan moeten worden via een snelrechtprocedure, zodat aan het rechtvaardigheidsgevoel van de hulpverlener tegemoet wordt gekomen.

Ad 3. Welke verbetermaatregelen zouden wij graag zien?

- Aangifteprocedure verbeteren, anonimiteit hulpverlener te allen tijde waarborgen en de aangifte sneller afhandelen. Daarnaast procedure (formulieren) voor schadevergoeding e.d. aanpassen. Deze zijn nogal ambtelijk en weinig motiverend. Dat zou nog wel wat LEAN ingericht mogen worden.
- Bescherm de hulpverlener bij het doen van een aangifte. De vrijwilliger van de brandweer woont meestal in de zelfde plaats als waar de verdachte woont.
- Duidelijk en snel aanpakken van daders. Direct oppakken en afrekenen, dat geeft een krachtig ondersteunend signaal bij het bericht 'je blijft van hulpverleners af'.
- Praktijktraining 'de-escalerend' optreden in de opleiding van hulpverleners verwerken.
- Betere samenwerking tussen hulpdiensten. Als brandweer of ambulance om hulp vraagt moet dit voor de politie aanleiding zijn voor prio 1.
- De indruk bestaat dat politieagenten nog te weinig weten van een aangifte waar het gaat om Veilig Publieke Taak (VPT) medewerkers. In de aangifte moet dan bijv. de code VPT

2

worden aangevinkt (om een hogere strafeis te krijgen bij het OM), maar de meerderheid van de politieagenten weet dit niet.

- Stoppen met vuurwerkverkoop voor individuen en alleen grote vuurwerkshows organiseren.
- Plekken aanwijzen/(vergunningen uitgeven) waar/hoe vreugdevuren gehouden mogen worden.
- Invoering van een Body Cam voor alle hulpverleners.
- Voldoende capaciteit politie: hulpverleners hebben regelmatig last van het feit dat de politie niet in staat is, door tekort aan menskracht, om daadkrachtig op te treden en groepen te verwijderen.

Tenslotte nog een aantal losse opmerkingen:

-Teveel aandacht in de pers werkt wellicht averechts. Ons standpunt hierin is dat men in beginsel terughoudend moet zijn als het om uitingen in de pers van geweld tegen hulpverleners gaat. Anders wordt het op die manier alleen maar 'leuker' om het te doen.

-Het voorkomen van incidenten tegen hulpverleners is sterk afhankelijk van de regio. Zo is bijv. de algemene tendens in de veiligheidsregio Friesland: "ons-kent-ons". De lokale bekendheid met de hulpverleners (brandweervrijwilligers) speelt hier een belangrijke rol. Dit in tegenstelling tot de grote steden.

Wij hopen van harte dat deze notitie bijdraagt aan uw beeldvorming rondom dit voor ons belangrijke thema.

Met vriendelijke groet,
Namens het bestuur,

Dr. W. Nijbroek
voorzitter